

Het gouden kalf

EGYPTISCHE STIERGOD
Aärons gouden kalf zou
gebaseerd kunnen zijn
op Apis, een Egyptische
stiergod die afgebeeld
wordt op deze wand-
schildering in Thebe in
Egypte. Vroeger werden
de goden van heidenen
vaak afgebeeld als
stieren. Stieren stonden
bekend om hun kracht
en onbevreesdheid en
werden beschouwd als
symbolen van vrucht-
baarheid en sterkte.

TOEN MOZES DICHTER BIJ
HET KAMP KWAM EN ZAG
HOE HET VOLK OM DE
STIER DANSTE, WERD HIJ
WOEDEND. DE STENEN
PLATEN GOOIDE HIJ STUK
AAN DE VOET VAN DE
BERG.

EXODUS 32:19

Toen de mensen merkten dat Mozes nog steeds niet was teruggekeerd van de berg, verzamelden ze zich rond Aäron en zeiden: 'Jij moet een God voor ons maken, want wij weten niet wat er gebeurd is met deze Mozes, die ons uit Egypte heeft gevoerd.'

'Breng me goud,' zei Aäron, 'dan zal ik doen wat jullie vragen.' En zowel de mannen als de vrouwen gaven hem hun gouden sieraden en hij smolt alles om tot een monsterlijk gouden kalf. Hij bouwde een altaar voor het kalf, en het volk aanbad het beeld, bracht er offers aan, en danste en feestte eromheen.

Toen zei God tot Mozes: 'Zij zijn mijn geboden nu al vergeten! Nu zullen zij mijn woede in alle hevigheid voelen!'

Maar Mozes smeekte God hen te vergeven. 'Heeft u hen uit Egypte geleid, alleen om hen in uw woede te vernietigen?'

Gekalmeerd door deze woorden, zond God Mozes naar beneden met twee stenen platen, waarop zijn Tien Geboden geschreven stonden. Toen hij het kamp van de Israëlieten naderde, hoorde Mozes luid gelach en muziek; hij zag het beeld van het kalf, de rokende offervuren en de wild dansende mensen. Razend van woede smet hij de stenen platen op de grond aan stukken. Hij wierp het gouden afgodsbeeld omver en gooide het in het vuur. Toen keerde hij zich tot Aäron. 'Hoe heb je dit kunnen toestaan?' vroeg hij.

Nadat hij de mensen bij de ingang van het kamp bijeengeroepen had, sprak hij hen ernstig toe. 'Laat iedereen die voor God kiest bij mij komen staan.' Alleen de mannen van de stam van Levi gingen naar hem toe, de anderen bleven waar ze waren. 'Goed,' zei Mozes tegen de Levieten, 'trek het kamp door en dood elke man die je ziet met je zwaard. Want dat is de wil van God.'

Die nacht werden er meer dan drieduizend mannen gedood, en de volgende dag ging Mozes naar God om vergeving te vragen voor zijn berouwvolle mensen. 'Ik zal een engel sturen om hen naar het beloofde land te leiden,' zei God. 'Maar zij hebben een afgodsbeeld gemaakt, en daarvoor zullen ze moeten lijden.'

*De mensen dansen
eromheen en vieren
feest*

*Aäron maakt een
gouden kalf*

*In razernij smijt
Mozes de stenen
platen aan stukken*

Simson en Delila

Delila bindt Simson stevig vast met zeven boogpezen

Ze bindt hem vast met een touw

Ze weeft Simsons lange haren door het weefsel op haar weefgetouw

DELILA VROEG DAN OOK AAN SIMSON: 'ZEG, VERTEL ME EENS, HOE KOMT HET TOCH DAT JE ZO GEWELDIG STERK BENT?'
RECHTERS 16:6

Een tijd later werd Simson verliefd op een vrouw die Delila heette. De Filistijnse koningen gingen naar Delila toe en zeiden haar dat ze het geheim van Simsons geweldige kracht moest ontraadselen. 'Als jij ontdekt hoe we hem gevangen kunnen nemen, geeft ieder van ons je elfhonderd zilverstukken.' Zo gauw Delila met Simson alleen was, begon ze hem verleidelijk te ondervragen.

'Vertel me nu eens wat het geheim van je kracht is? En hoe kan iemand jou gevangen nemen?'

'Als ze mij met zeven nieuwe boogpezen vastbinden, zou ik hulpeloos zijn als een kind,' antwoordde Simson.

Alsof ze het uit speelsheid deed, bond Delila hem vast met zeven boogpezen. De Filistijnen die haar de pezen gegeven hadden, lagen in een vertrek ernaast in hinderlaag.

'De Filistijnen komen eraan!' riep zij. Maar Simson trok de pezen zo gemakkelijk stuk alsof het dunne draadjes waren.

'Waarom heb je me niet de waarheid verteld?' vroeg Delila chagrijnig.

'De waarheid?' zei Simson. 'De waarheid is, dat ik alleen maar in bedwang te houden ben door touwen die nog nooit eerder gebruikt zijn.'

Net als de eerste keer bond Delila hem vast, en net als de eerste keer stormden de Filistijnen binnen, maar al wat ze zagen was Simson die de touwen zo moeiteloos aan flarden trok alsof het spinrag was.

Toen Delila haar vraag voor de derde keer stelde, zei Simson dat hij

WEVEN

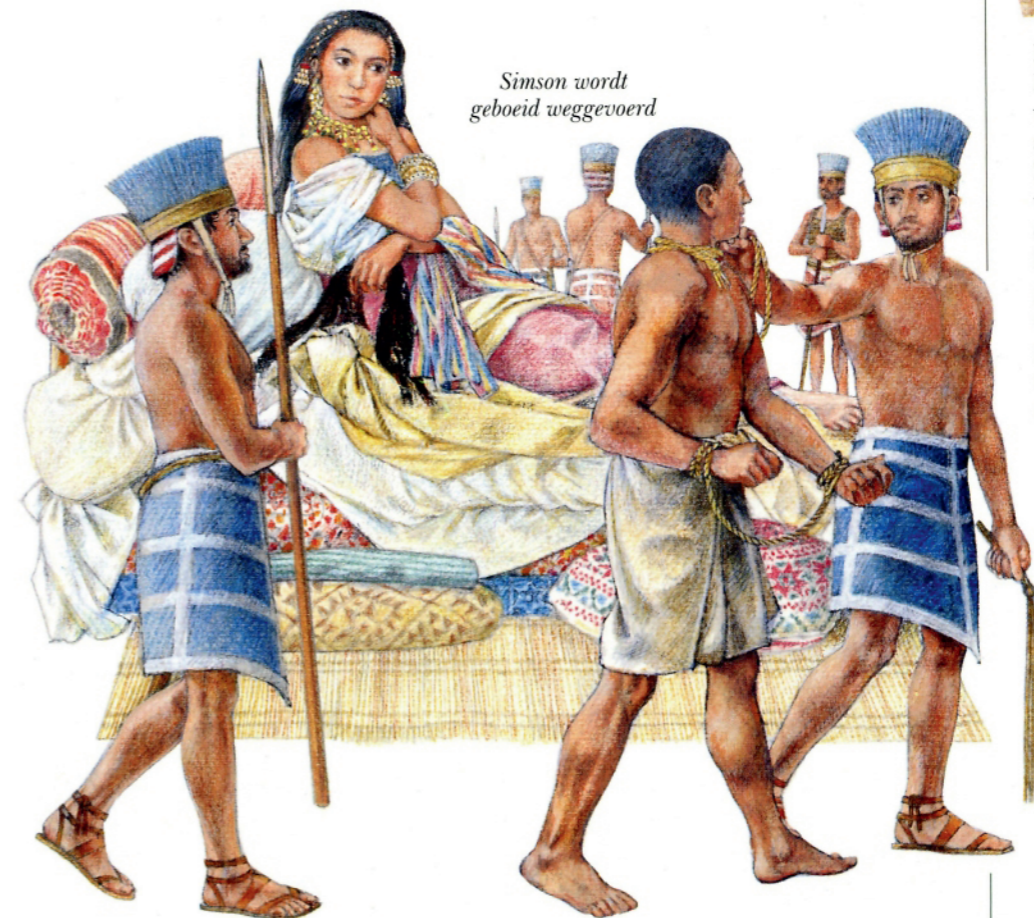
Bij het weven worden draden dooreengevlochten, zodat er een lap stof ontstaat. Deze nomadenvrouw is aan het weven op een soortgelijk weefgetouw als Delila gebruikt zou kunnen hebben.

weerloos zou zijn als Delila zijn lange haar in het weefsel op haar weefgetouw zou weven. Maar toen de Filistijnen hem wilden grijpen, wist hij zich weer zonder enige inspanning te bevrijden. 'Hoe kun je zeggen dat je van me houdt,' snikte Delila, 'terwijl je me niets dan leugens vertelt!' En ze bleef maar zeuren en dreinen, tot Simson er zo genoeg van kreeg dat hij haar zijn geheim vertelde. 'Als mijn haar wordt afgesneden, dan verlies ik mijn kracht'. Uitgeput viel

FILISTIJNSE HOOFD-TOOIEN

De Filistijnen leefden van 1200 tot 600 v.Chr. aan de Middellandse Zee in het zuidwesten van Kanaän. Ze hadden een goed georganiseerd leger. De soldaten droegen een speciale hoofdtooi, waardoor ze erg groot leken. Ze vochten met ijzeren zwaarden en speren.

Simson wordt geboeid weggevoerd

Delila kijkt toe hoe de Filistijnen Simson arresteren

hij op haar schoot in slaap. En terwijl hij sliep, gaf Delila een van de Filistijnen een teken, en deze sloop naar binnen en sneed Simsons haar af. 'Simson, de Filistijnen komen eraan!' riep Delila uit. En Simson, die niet wist dat hij zijn kracht verloren had, sprong overeind, maar onmiddellijk werd hij overmeesterd.

De mannen staken zijn ogen uit en brachten hem naar Gaza, waar hij in de gevangenis werd gegooid. Daar kreeg hij koperen boeien rond zijn enkels, en hij moest zijn dagen doorbrengen met koren malen. Maar langzaam begon zijn haar weer te groeien.

[...] HIJ VERTELDE HAAR ALLES. 'NOG NOOIT,' ZEI HIJ, 'IS ER EEN SCHEERMES OP MIJN HOOFD GEWEEST, OMDAT IK GOD BEN TOEGEWIJD ALS NAZIREËR, VAN KLEIN KIND AF AAN. ALS MIJN HAREN WORDEN AFGESCHOREN, VERLIES IK MIJN KRACHT EN BEN IK EVEN ZWAK ALS IEDER ANDER.'

RECHTERS 16:17

David en Goliat

Sauls leger verzamelt zich om tegen de Filistijnen te vechten

David schiet een steen weg met zijn slinger

EEN SLINGER

Een schaapherder als David had meestal een slinger bij zich waarmee hij stenen kon gooien naar beesten die zijn kudde bedreigden. Hij legde een steentje op het stukje leer, hield de beide uiteinden van de slinger in zijn hand en draaide hem rond. Wanneer hij een uiteinde losliet, vloog het steentje op zijn doel af.

De Filistijnen stonden klaar om te vechten. Op twee heuvels, alleen gescheiden door een smalle vallei, hadden de legers zich verzameld, de Filistijnen op de ene heuvel, Saul en de Israëlieten op de andere. Plotseling kwam een reus van een man met grote stappen uit het Filistijnse kamp naar de vallei gelopen. Goliat uit Gat stak met kop en schouders boven alle anderen uit. Hij droeg een massief bronzen helm, een bronzen borstschild en ook zijn armen en benen waren met brons bedekt. Met de ene hand omklemde hij een bronzen dolk en met de andere een reusachtige speer met een ijzeren punt. 'Ik daag je uit, Saul!' bulderde Goliat. 'Ik daag je uit om een van je mannen met mij te laten vechten! Door hem en mij wordt de oorlog dan beslist!'

Bij die woorden begon Saul te beven, en de Israëlieten werden door angst gegrepen.

Drie van Isai's zonen waren soldaat in het leger van Saul, en David had zijn schapen alleen gelaten om zijn broers eten te brengen. Toen hij bij het kamp kwam, hoorde hij Goliats opschepperige uitdaging, en hij zag dat niemand eropin durfde te gaan. 'Ik zal met de reus vechten,' zei hij tegen Saul. 'Maar je bent nog maar een jongen. En Goliat is een beroemd strijder.' Toch liet Saul zich ten slotte overhalen. David weigerde wapens en een harnas te dragen. Bij een beek in de buurt zocht hij vijf gladde stenen uit die hij in zijn herderstas stopte. Toen liep hij, met zijn slinger in de ene hand en zijn staf in de andere, naar Goliat toe. 'Uit de weg, jongen!' schreeuwde de kampioen, zijn stem vol verach-

De steen treft Goliat midden op zijn voorhoofd en doodt hem

Het Filistijnse leger

Hij stak zijn hand in zijn tas, nam er een steen uit, slingerde die weg en trof de Filistijn zo hard tegen het voorhoofd dat de steen erin doordrong [...].
1 SAMUËL 17:49

EEN FILISTIJSSE KOP? Filistijnen woonden langs de westkust van Israël. Men dacht vroeger dat de doodskisten van aardewerk van hen afkomstig waren.

ting. 'Ik vecht niet met kinderen!' 'U vecht met een dolk en een speer, maar ik vecht met God aan mijn kant,' zei David. Hij legde zijn staf op de grond en stopte een steen in zijn slinger. Een keer zwaaide hij de slinger rond en toen liet hij de steen schieten. De steen trof Goliat midden op zijn voorhoofd en de reus donderde neer op de grond, dood. Toen de Filistijnen zagen dat hun grote kampioen dood was, keerden ze zich om en gingen ervandoor. De Israëlieten bleven achter en vierden hun overwinning.